

UV, un comensal amb molta gana

Unió Valenciana, amenaçada per les enquestes i la fagocització d'alguns dels seus efectius per part del PP, continua gestionant la part que va tocar-li en l'anomenat "pacte del pollastre" amb un denominador comú als organismes que controla: clientelisme a dojo.

Unió Valenciana perd aigua a poc a poc. Ho diuen les enquestes preelectorals i ho demostren les fugides cap al Partit Popular d'alguns dels seus dirigents. Del pacte que aquest partit mantingué amb el PP a l'Ajuntament de València en l'anterior legislatura no n'isqué gaire ben parat. En les eleccions municipals del 95 Rita Barberà aconseguí la majoria amb gran part dels vots que tenia Unió Valenciana a més de guanyar-se les fidelitats de dos populars unionistes o, per ser més exactes, de dos unionistes més aviat "populars", Mayren Beneyto, directora del Palau de la Música i de Vicente Jurado, regidor, ubicats en el grup mixt de l'ajuntament fins les pròximes eleccions, quan passaran a integrar-se en el PP. Però mentre el PP de l'ajuntament del cap i casal s'engolia el seu saborós ex-soci en les eleccions municipals del 95, el *maître* Eduardo Zaplana el buscava per cuinar-se el pollastre sencer de la Generalitat. Tres anys després, l'anomenat "pacte del pollastre" augura a UV la pèrdua d'una altra de les seues "populars" fitxes, Maria Àngels Ramon-Llin, consellera d'Agricultura, alho-

ra que palesa la pèssima capacitat de gestió dels secessionistes lingüístics d'UV al cap de les àrees que els ha tocat governar.

No obstant això, UV, malgrat la seua condició de mortal segons les enquestes i la demostrada capacitat fagocitadora del PP, no vol ni sentir a parlar de reformar l'estatut per tal de reduir la barrera del 5% per obtenir representació parlamentària. Amb el seu 8% dels escons al parlament valencià i les anques

i besanques de l'àpat de pollastre que els ha servit el PP asseguren estar ben alimentats per a fer-se sentir, encara que sense accents, en el panorama polític valencià durant molt de temps.

El sucós pacte del 95 va proporcionar a Unió Valenciana la presidència de les Corts autonòmiques, primer al seu fundador, Vicente González Lizondo, i quan morí, al seu desestimat successor, Héctor Villalba; la fusionada Conselleria de Medi Ambient i Agricultura, al cap de la qual col·locaren Maria Àngels Ramon-Llin; l'Institut Valencià de la Joventut, (IVAJ), organisme autònom adscrit a la Conselleria de Cultura i al cap del qual hi ha un dels tradicionals del secessionisme lingüístic, Ximo Lanuza; així com també diferents càrrecs de poder dins de la Ràdio Televisió Valenciana, l'operativitat dels quals és més que dubtosa. Cal dir, que Lanuza, ideològicament enquadrat en el sector dur d'UV, ha beneficiat indiscriminadament els seus perillosos amics de l'ultradretà Grup d'Acció Valencianista (GAV). De fet, Rumbo Joven, empresa del *gavero* Juan Ignacio Culla ha obtingut saborosos trossos

ARXIU / EFE

Maria Àngels Ramon-Llin, consellera de Medi Ambient, és acusada de no ser bastant bel·ligerant amb el Govern central. Ramon-Llin té un peu en Unió Valenciana i un altre en el PP.

Ximo Lanuza, director de l'Institut Valencià de la Jovenut, està ideològicament enquadrat en el sector dur d'Unió Valenciana. Lanuza ha beneficiat els seus perillosos amics de l'ultradretà Grup d'Acció Valencianista.

del pollastre com ara la gestió de quatre dels Espais Joves de l'IVAJ o la del festival Cinema Jove.

Tal com des de l'oposició el PP reclamava al PSOE, en guanyar les eleccions del 1995, va rebaixar el nombre de conselleries fusionant la de Medi Ambient amb la d'Agricultura, encara que això li costara unir dos sectors amb interessos molt diversos i amb un clar perjudic dels de la primera. La política d'estalvi burocràtic promesa pel PP i la reticència a concedir al seu soci més d'una conselleria provocà la fusió. No obstant això, en la pràctica aquestes àrees no han estat unides mai malgrat compartir la mateixa adreça postal. El lizonista José Manuel Castaner, anterior regidor de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de València, fou nomenat sots-secretari de Medi Ambient, així, la consellera, que ja tenia prou donant explicacions del seu fals currículum, es desentenia d'aquesta àrea per tal de centrar-se en la d'Agricultura. Però a la consellera no li havia quedat clar, quan contràriament a la política d'estalvi burocràtic que proclamava, el PP va permetre el nomenament de cinc assessors per a cada conselleria, mentre que Maria Àngels Ramon-Llin en nomenà deu per a la seua. El PP, però, es negà a acceptar-ne cinc i al Diari Oficial de la Generalitat només eixiren publicats els cinc que proposà Castaner. Durant cinc mesos, aquests cinc assessors, als quals Llin assegurava no conèixer malgrat que la veien prenent cafè amb ells, ocuparen il·legalment despatxos de la Conselleria. El que no coneixeren aquests frustrats assessors a fi de mes fou la nòmina al banc, fins que un jutge laboral els indemnitzà i amb la música a una altra part demanaren refugi polític a altres indrets on es trossejava la gallinàcea.

Amb la decadència del lizonisme dins d'Unió Valenciana, també caigueren els seus enviats de la Conselleria, Castaner i el secretari general Santiago Cerviño, sis mesos després de ser nomenats. Espentat per l'unionista Tàrsilo Piles, conseller de l'empresa VAERSA, l'actual conseller de Medi Ambient, José Manuel Castellà, va

ARXIU / RAFA GIL

Amb Villalba al capdavant, UV pren un altre rumb en política agrària i inicia un acostament al món del cooperativisme.

passar a substituir Castaner. Però aquest no va ser massa ben rebut ni se li assignà molt de treball, com demostra el fet que en aquell temps es matriculara en els cursos de doctorat.

Amb Hèctor Villalba al capdavant, UV pren un altre rumb en política agrària. Vol acostar-se al món del cooperativisme. I per això nomena com a secretari general Cirilo Arandis, president de la cooperativa agrícola de l'Alcúdia. El director general d'Indústries Agroalimentàries, Octavio Ramon, és destituït perquè estava enfrontat als agricultors i les cooperatives. Curiosament després fou catapultat cap a la Presidència del comitè de gestió per a l'exportació de cítrics. A Octavio Ramon el substituï, per decisió del partit regiona-

lista, i no de la consellera, Enrique Bellés, tècnic de la Unió Territorial de Cooperatives (UTECA).

El febrer del 97, Hèctor Villalba, amb els lizonistes ja fora del partit i amb les regnes ben agafades, ha de demostrar a l'hora de revalidar el pacte que té comandament per a aconseguir majors quotes de poder dins de l'administració valenciana i així dissimular el desig d'absorció del soci gran cap al menut. Aconsegueix la conversió de l'àrea de Medi Ambient en una altra conselleria, i, consegüentment, el nomenament i publicació al DOGV de cinc assessors més per a aquesta.

La Conselleria d'Agricultura, a diferència de la de Medi Ambient ha passat bastant desapercibuda per als mitjans de comunicació i no ha destacat, a diferència de la veïna, pel clientelisme i l'amiguisme a l'hora de contractar els seus treballadors i col·laboradors. Ramon-Llin ha mantingut dos dels quatre directors generals de l'etapa anterior i ha aplicat una política continuïsta a la del PSOE, això sí, amb un major pressupost aconseguit gràcies al pacte. Maria Àngels Ramon, amb un peu en UV, un altre en el PP, un marit treballant per a la regidora trànsfuga Mayren Beneyto, al Palau de la Música, i el germà d'aquesta treballant per a ella, és acusada de no ser bastant bel·ligerant amb el govern central.

Si bé la Conselleria d'Agricultura segueix una política dictada per Europa, la de Medi Ambient és clarament divergent amb aquesta. L'evolució econòmica, turística, energètica i urbanística del País Valencià està directament lligada al medi ambient, per tant, cal una política de mesures medioambientals, però ni el PP ni UV ho tenen en ment. Continuen tenint una perspectiva de desenvolupament descontrolat pròpia del turisme dels anys 60 a l'estil de Benidorm i gestionen en funció del pacte unionista amb el PP. Una política, la dels regionalistes, de la no política, al capdavant. Amiguisme i clientelisme a dojo.

Ester Pinter